

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

ODBOR ZA PODELJEVANJE
BLOUDKOVIH PRIZNANJ

Stanko Bloudek
1890 -1959

52. podelitev
Bloudkovih priznanj
za leto 2016

52. podelitev Bloudkovih priznanj za leto 2016

Brdo pri Kranju, 14. februar 2017

*Kdor se hoče kdaj naučiti letati, se mora najprej naučiti stati
in hoditi in tekati in plezati in plesati: letenja si ne priletaš ...*

Program ob slavnostni podelitvi Bloudkovih priznanj

Odbor za podeljevanje Bloudkovih priznanj

Predsednik odbora:
Miroslav Cerar

Člani odbora:
Viktor Grošelj
Peter Kauzer
mag. Viktor Krevsel
Ivan Lukan
Petra Majdič
dr. Rajko Šugman
Katarina Venturini
Rudi Zavrl

Himna Republike Slovenije

Športno-umetniška akademija

Nagovor ministrice za izobraževanje, znanost
in šport dr. Maje Makovec Brenčič

Poročilo predsednika Odbora za podeljevanje
Bloudkovih priznanj Miroslava Cerarja

Podelitev Bloudkovih plaket za leto 2016

Podelitev Bloudkovih nagrad za leto 2016

Slavnostni sprejem v predddverju dvorane
Grandis od 19. ure

Povezovanje: Jure Longyka

Dobitniki Bloudkovih priznanj za leto 2016

Bloudkove nagrade za leto 2016

- Gabriel GROS – za izjemen prispevek k razvoju slovenskega športa
- Srečko KATANEC – za izjemen prispevek k razvoju slovenskega športa
- Martin STEINER – za življenjsko delo v športu
- Tina TRSTENJAK – za izjemen športni dosežek

Bloudkove plakete za leto 2016

- Rudolf BREGAR – za življenjsko delo v športu
- Vesna FABJAN – za pomemben tekmovalni dosežek
- Janja GARNBRET – za pomemben tekmovalni dosežek
- Janez Ivan HAFNER – za življenjsko delo v športu
- Stanko KERČMAR – za življenjsko delo v športu
- dr. Tomi PARTL – za življenjsko delo v športu
- Veselka PEVEC – za pomemben tekmovalni dosežek
- Domen ŠKOFIC – za pomemben tekmovalni dosežek
- Anamari Klementina VELENŠEK – za pomemben tekmovalni dosežek
- Igor ŽELJEZNOV – za življenjsko delo v športu

Poročilo predsednika Bloudkovega odbora, g. Miroslava Cerarja

Leto 2016 je bilo olimpijsko leto. Poletne olimpijske in paraolimpijske igre v Riu de Janeiru so bile cilj milijonov športnic in športnikov ter ljudi, ki delujejo v športu. Za nekaj več kot 10.000 nastopajočih je bilo na voljo le približno 300 kompletov medalj. Tudi pri Bloudkovih priznanjih je kandidatov podobno kot na olimpijskih igrah mnogo, mnogo več, kot je na koncu srečnih nagrajencev. Olimpijsko leto je za Bloudkov odbor pomenilo napoved izjemno težkega dela. Zelo uravnotežena in z izkušnjami bogata zasedba Bloudkovega odbora je tudi tokrat poskrbela za poglobljeno in pozitivno obravnavo predlogov, ki je prek strpne razprave, kljub letošnji zares izjemni konkurenci, pripeljala do odločitve o izbranih prejemnikih Bloudkovih priznanj za leto 2016.

Do razpisnega roka, 16. decembra 2016, je prispelo skupno 67 vlog za 50 posameznih nominirancev, torej posameznikov, ekip, društev oziroma klubov, kar je za 10 vlog manj, nominirancev pa je bilo enako kot leto prej. Skupno je bilo kar 85 predlagateljev, posameznikov ali organizacij. Za nagrado je bilo predlaganih skupno 27 kandidatov, od tega je bilo največ, 11, predlaganih za življenjsko delo, 4 za izjemen dosežek v športu in 9 za izjemen prispevek k razvoju slovenskega športa. Za Bloudkovo plaketo je bilo 26 nominirancev, kar pomeni, da je bilo razmerje med nagradami in plaketami prvič izenačeno. Pri plaketah so prevladovali predlogi za pomemben športni rezultat, kar 15, za prispevek k razvoju športa 5 in življenjsko delo 7. Razmerje predlogov med spoloma je bilo kar 35 : 9 v korist moških, drugo so bile ekipe ali organizacije. Zanimivo pa je tudi, da v zadnjih letih noben predlog ni prispel po pretečenem razpisnem roku in da po številu predloženih vlog prevladuje osrednjeslovenska regija, sledijo ji Štajerska, Gorenjska in nato Primorska in Prekmurje. Odbor je ugotovil, da so vloge prispele iz 24 krajev po Sloveniji

in da ni nobenega predloga iz Maribora in Jesenic, некоč trdnjavi slovenskega športa.

Nagrade in priznanja, ki jih podeljujemo nocoj, so namenjene Bloudkovim naslednikom, ljudem, ki so podobno kot Stanko Bloudek svoje življenje posvetili športu z veliko začetnico, ki so doumeli, da je šport lahko tudi osebna sreča in zadovoljstvo. Da ni vse v denarju in medaljah. Nemara je dandanes pravilna izbira še pomembnejša, saj živimo v časih, ko sta svet in z njim tudi športno gibanje na velikih preizkušnjah, še posebej etičnosti in moralnosti ter iskanja vizije razvoja v prihodnje. Prepričan sem, da so izbrani pravi ljudje. Za njimi stojijo mnogi, ki ne bodo nikoli dobili javne pohvale; zanje je največje priznanje, da jim sledi veliko število ljudi, ki so jih pritegnili v športno dogajanje, jih spodbudili, da v športu najdejo vse, zaradi česar je privlačen, ko mami, ko zahteva, a tudi daje.

Zato bi se rad zahvalil ne le današnjim nagrajencem, temveč vsem športnikom, pedagogom, trenerjem in športnim delavcem ter športnim organizatorjem.

Zahvala gre, seveda, tudi članom Odbora za podelitev Bloudkovih priznanj.

Vsem pa želim še obilo uspehov!

Miroslav Cerar
Predsednik Odbora za podeljevanje Bloudkovih priznanj

Obrazložitve za dobitnike Bloudkovih nagrad za leto 2016

Foto: Srdjan Zivulovic/BOBO

Gabriel Gros

Kranj, rojen 13. septembra 1961

Za izjemen prispevek k razvoju slovenskega športa

Predlagatelj: Aleš Guček, dr. Herman Berčič, izr. prof. v pokoju, in Smučarska zveza Slovenije

Smučarskih skokov ali poletov si ne moremo predstavljati brez Gabriela »Jelka« Grosa. Kot reprezentančni trener smučarskih skokov je sodeloval z več generacijami, saj njegovi začetki segajo že v čas Primoža Ulage, Mirana Tepeša, Matjaža Delbajaka, Francija Petka in Gorana Janusa. Pod njegovim vodstvom je Primož Peterka dvakrat osvojil naslov zmagovalca svetovnega pokala. Gros se je odlično znašel tudi v vlogi direktorja Centra šolskih in obšolskih dejavnosti in s tem bistveno vplival na poslanstvo navedene ustanove. Tudi med vodenjem centra je bil ves čas aktivno vključen v smučarske skoke – in sicer kot član komiteja za razvoj smučarskih skokov pri Mednarodni smučarski zvezi, občasno kot tehnični delegat oziroma član žirije na nekaterih tekmah svetovnega pokala v smučarskih skokih in poletih, večkrat pa tudi kot strokovni športni komentator smučarskih skokov in poletov na TV Slovenija. Grosu lahko pripišemo še velike zasluge pri pripravi načrta in izvedbe gradnje Zavoda za šport RS Planica, ki ga vodi od leta 2009 in s čimer mu je uspelo Planico znova postaviti na zemljevid sveta.

Foto: NZS/Ekipa24.si

Srečko Katanec

Ljubljana, rojen 16. julija 1963

Za izjemen prispevek k razvoju slovenskega športa

Predlagatelji: Tomislav Levovnik, Akademsko športna zveza Olimpija Ljubljana in Nogometna zveza Slovenije

Srečko Katanec je nogometno kariero začel pri sedmih letih pri NK Ljubljana, od koder je leta 1981 prestopil v NK Olimpija. V 80. letih preteklega tisočletja je nastopal v dresu ljubljanske Olimpije, prav tako zagrebškega Dinama in beograjskega Partizana, s katerim je leta 1987 osvojil naslov državnega prvaka. Kot uveljavljen član državne reprezentance je prestopil v nemški Stuttgart in se z njim uvrstil v finale Pokala UEFA. V dresu italijanske Sampdorie pa je osvojil Pokal pokalnih zmagovalcev in se uvrstil tudi v finale UEFA Lige prvakov. Za jugoslovansko reprezentanco je bil nepogrešljiv člen (1984 je nastopil na Olimpijskih igrah v Los Angelesu in osvojil bronasto medaljo), medtem ko je zaradi poškodbe v slovenskem dresu odigral zgolj pet tekem. Kmalu po koncu igrske kariere je Srečko Katanec začel trenersko pot. Leta 1998 je postal selektor slovenske reprezentance in z njo dosegel zgodovinske uspehe, saj mu jo je uspelo popeljati na evropsko prvenstvo leta 2000 v Belgiji in na Nizozemskem ter na svetovno prvenstvo na Japonskem in Južni Koreji. Po nekajletnem delovanju v tujini je Srečko Katanec konec leta 2012 drugič prevzel vodenje slovenske reprezentance in se leta 2015 uvrstil v dodatne kvalifikacije za uvrstitev na evropsko prvenstvo v Franciji. Še danes slovi kot velik športnik, ki spoštuje pozitivne vrednote športa in je lahko vzor številnim nogometašem, trenerjem in športnim navdušencem.

Foto: Ekipa SN

Martin Steiner

Šentjur, rojen 19. oktobra 1943

Za življenjsko delo v športu

Predlagatelji: dr. Marjan Hudej in drugi

Martin Steiner je začel trenirati in tekmovati že kot gimnazijec. Bil je uspešen tekač na srednje proge, predvsem na 800- in 1500-metrski razdalji, kar dokazujejo naslovi: jugoslovanski in večkratni slovenski prvak ter mladinski balkanski prvak na 800 in 1500 m. Po končani tekmovalni karieri je v letih 1968–1970 delal kot učitelj telesne vzgoje na ŠCBK v Celju in atletski trener pri AD Kladivar v Celju. V letih 1971–1975 je bil trener in pozneje še strokovni vodja AK Velenje, s katerim je dosegal zavidljive atletske in organizacijske rezultate. Ko je bil neprofesionalni direktor NK Rudar, je velenjski nogometni klub dosegel svoj največji uspeh – osvojitve slovenskega nogometnega pokala. Martin Steiner je bil med drugim nacionalni trener za srednje in dolge proge pri Atletski zvezi Slovenije (AZS), član strokovnega sveta AZS in UP AZS, tehnični direktor AZS in vodja slovenske atletske reprezentance na vseh velikih tekmovanjih (olimpijske igre, svetovna in evropska prvenstva v dvorani in na prostem, v vseh starostnih kategorijah). Za svoje delo v športu je med drugim prejel zlati plaketi AZS in SZ Velenje za življenjsko delo ter najvišje občinsko priznanje – grb mestne občine Velenje. Letos bo minilo že 60 let, odkar je Steiner začel svoje življenjsko poslanstvo v športu. Še vedno je aktiven kot podpredsednik in član sveta trenerjev Atletskega kluba Velenje in podpredsednik Fundacije za šport.

Foto: Aleš Fevžer

Tina Trstenjak

Celje, rojena 24. avgusta 1990

Za izjemen športni dosežek

Predlagatelj: Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez

Tina Trstenjak je še ena uspešna judoistka, ki trenira pod vodstvom Marjana Fabjana oziroma njegovega kluba Judo klub Z' dežele Sankaku Celje. Prvih korakov tega borilnega športa jo je naučila že klubska kolegica Urška Žolnir, da se je začela z njim ukvarjati, pa gredo zasluge tudi njeni babici. Tina, ki tekmuje v kategoriji do 63 kg, je v mednarodni konkurenci nase opozorila leta 2013, ko je na evropskem prvenstvu v Budimpešti osvojila bronasto medaljo. Čez eno leto si je izbojevala naslov evropske podprvakinje in osvojila še bronasto medaljo na svetovnem prvenstvu v Čeljabinsku. Uspehi so se samo še vrstili. Leta 2015 je osvojila srebrno medaljo na evropskih igrah (Baku) in naslov svetovne prvakinje (Astana), 2016 pa še naslov evropske prvakinje (Kazan). Na poletnih olimpijskih igrah Rio de Janeiro 2016 pa je Trstenjakova premagala Francozinjo Crarisso Agbegneonu in postala nova olimpijska zmagovalka v kategoriji do 63 kg. Zatem je 3. decembra 2016 na tekmi svetovnega pokala za veliko nagrado Japonske v Tokiu osvojila bronasto medaljo. Celjanka je z vsemi uspehi dokazala, da je res številka ena v svoji kategoriji.

Obrazložitve za dobitnike Bloudkovih plaket za leto 2016

SLOVENIJA
V GIBANJU

Slovenije

Rudolf Bregar

Ljubljana, rojen 16. februarja 1962

Za življenjsko delo v športu

Predlagatelji: Občina Šmartno pri Litiji, Občina Litija in Občina Trebnje

Rudolf Bregar je organizator množične mednarodne pohodniške prireditve Popotovanje po Levstikovi poti, ki je leta 2016 praznovala že 30 let neprekinjenega izvajanja. Mednarodna pohodniška pot je, kot izpričuje tudi delo Frana Levstika Popotovanje od Litije do Čateža, kulturno-zgodovinska pot in velja za eno najpomembnejših pohodniških prireditev v Sloveniji in Evropi. V vseh letih se je pohoda, v organizaciji Bregarja s sodelavci, udeležilo najmanj 250.000 pohodnikov. Pri tem je dogodek obogatil z raznovrstno turistično ponudbo, kulturnim dogajanjem ob poti in koncem v Čatežu. Bregarju je s tem projektom uspelo združiti šport oziroma pohodništvo s kulturo in dokazati, da je hoja kot oblika rekreacije ne brezglavo tekanje po naravi, temveč gre za nove načine ozaveščanja o pomenu ohranjanja kulturne in naravne dediščine.

Foto: arhiv SZS

Vesna Fabjan

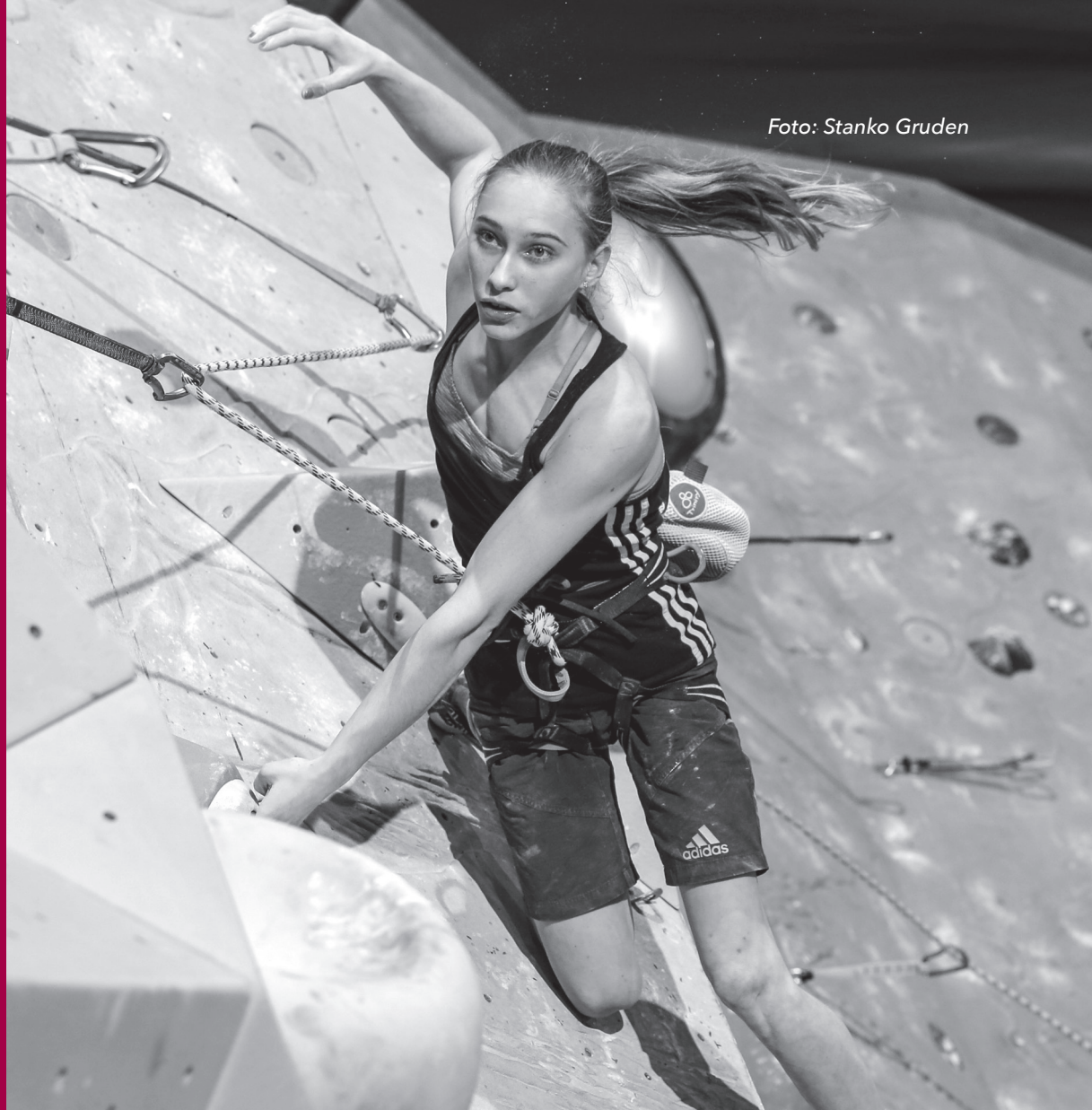
Kranj, rojena 13. marca 1985

Za pomemben tekmovalni dosežek

Predlagatelj: Smučarska zveza Slovenije

Olimpijska medalja so sanje vsakega športnika in te so se uresničile smučarski tekačici Vesni Fabjan, ko je na olimpijskih igrah v Sočiju leta 2014 osvojila bronasto medaljo. Fabjanova je za Slovenijo nastopila že na olimpijskih igrah leta 2006 v Torinu in 2010 v Vancouvru, in sicer v šprintu in ekipni tekmi, a ni imela večje sreče. Trud ji je bil dokončno poplačan leta 2016. Takrat je že v kvalifikacijah tekla odlično in bila četrta, v finale pa se je uvrstila kot edina Slovenka in ubranila slovensko bronasto medaljo izpred štirih let, ko jo je osvojila Petra Majdič. Fabjanova ima v svoji karieri še dve zmagi v svetovnem pokalu v Rusiji, doseženi v prosti tehniki šprinta. Dobro pa je začela tudi v letu 2017, saj je zasedla šesto mesto v Dobbiacu na sprinterskem vikendu tekem svetovnega pokala.

Foto: Stanko Gruden

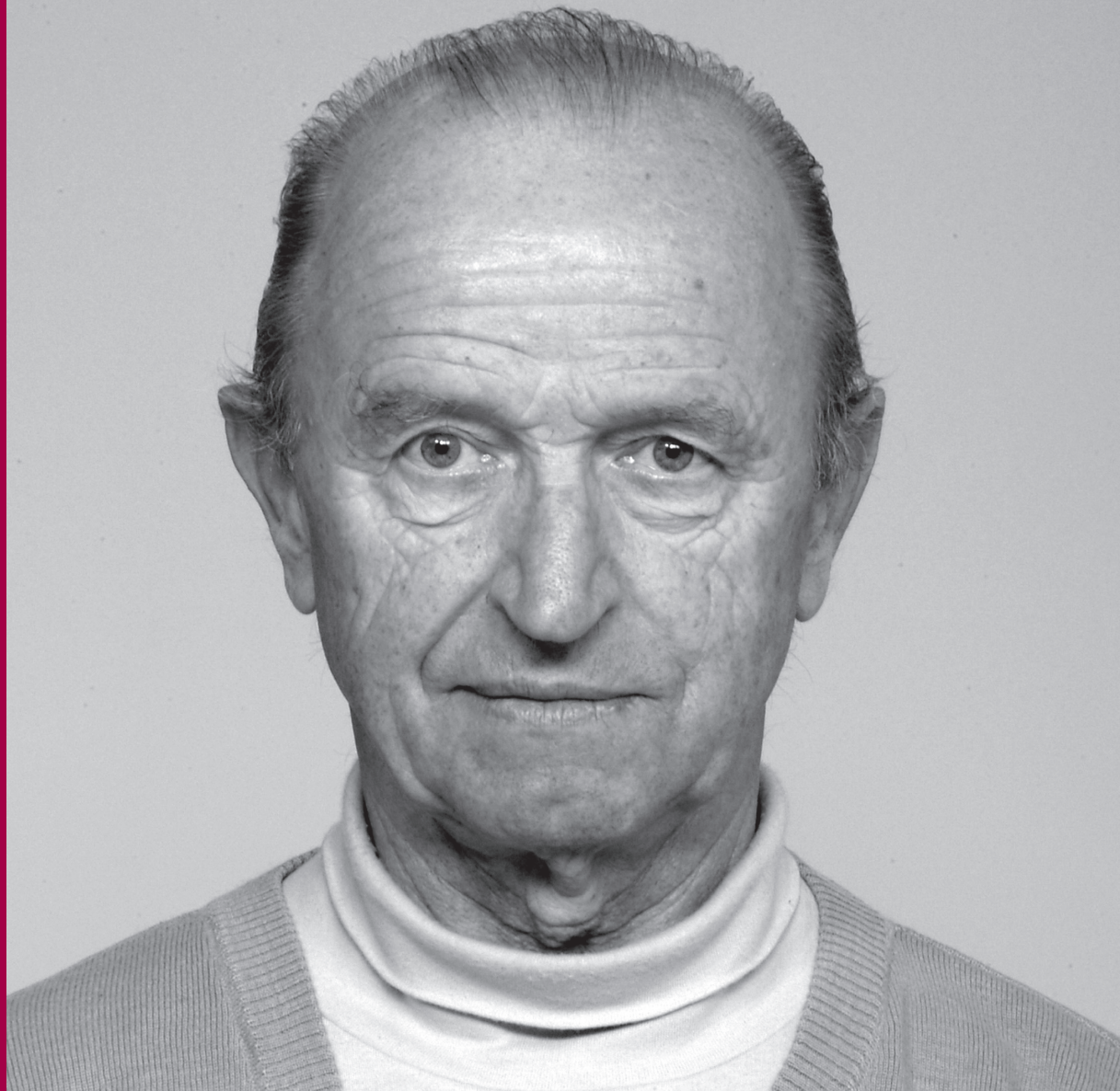
Janja Garnbret

Slovenj Gradec, rojena 12. marca 1999

Za pomemben tekmovalni dosežek

**Predlagatelj: Planinska zveza Slovenije in Olimpijski komite Slovenije -
Združenje športnih zvez**

Janja Garnbret je že kot deklica rada plezala po omarah, mizah in drevesih, zato so jo starši vpisali v lokalni plezalni klub, v katerem je skozi igro spoznavala to športno disciplino. Hobi je kmalu prerasel v strast in neizmerno željo preplezati vse bolj zahtevne smeri. Danes se lahko pohvali z naslovom evropske mladinske prvakinje v težavnostnem in balvanskem plezanju leta 2013 in 2014, naslovom svetovne mladinske prvakinje v težavnostnem plezanju leta 2014 in številnimi državnimi naslovi v posameznih starostnih skupinah. Naša obetavna športna plezalka je na svojem prvem svetovnem prvenstvu v članski konkurenci v Parizu leta 2016 osvojila naslov svetovne prvakinje. S svojimi dosežki je komaj polnoletna Janja Garnbret pokazala, da se ji je uspelo povzpeti na sam vrh profesionalnih športnih plezalcev sveta.

Janez Ivan Hafner

Suha pri Škofji Loki, rojen 16. novembra 1936

Za življenjsko delo v športu

Predlagatelj: Športna zveza Škofja Loka in Zavod za šport Škofja Loka

Ivan Hafner, po izobrazbi diplomirani metalurg, se je s športom srečal že prva leta po 2. svetovni vojni. Pomemben mejnik v njem so bila dijaška leta na Škofjeloški gimnaziji, na kateri so že leta 1953 igrali košarko, pozneje je postal član prve ekipe loških košarkarjev. Igral je vse do leta 1960, ko so tekmovali v 2. republiški ligi. Nato se je posvetil trenerski poti, skoraj 10 let pa je bil predsednik košarkarskega kluba v Škofji Loki. V letih 1983 – 1994 je bil predsednik ZTKO Škofja Loka, pozneje t. i. Športne zveze Škofja Loka. V tej vodilni funkciji je bil zelo zaslužen, da je bilo zgrajenih in obnovljenih največ športnih objektov v vsej zgodovini škofjeloškega športa. Hafner pa je bil aktiven tudi ob upokojitvi. Prevzel je vodenje športne sekcije Društva upokojencev, ki ji je s pomočjo njegove angažiranosti leta 2014 uspelo dobiti plaketo za najuspešnejšo društvo na Gorenjskem. Hafner je bil v vseh preteklih letih ob funkcijah v športu aktiven športnik – v namiznem tenisu, streljanju, kegljanju, alpskem smučanju, smučarskem teku in plavanju. Zadnji naslov najboljšega igralca namiznega tenisa v Sloveniji v kategoriji nad 75 let je osvojil še v sezoni 2014/2015.

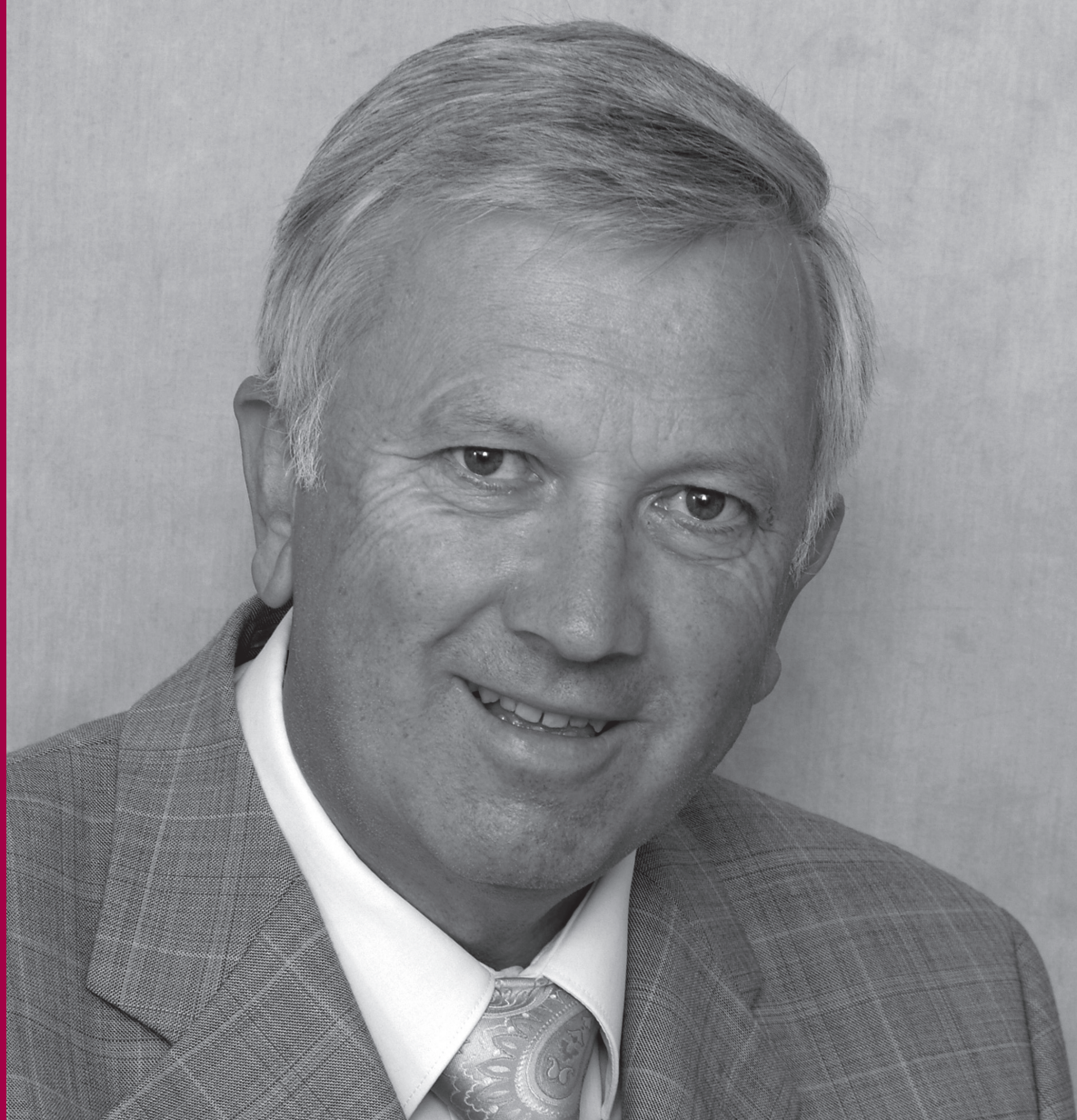
Stanko Kerčmar

Murska Sobota, rojen 21. marca 1954

Za življenjsko delo v športu

Predlagatelji: Slovensko združenje mednarodnih iger šolarjev, Zveza Romov Slovenije, Zveza za hokej na travi Slovenije in Mestna občina Murska Sobota

Stanko Kerčmar ne prihaja iz vrst športnikov, a je kljub temu njegova poklicna pot zapisana športu. Kar 29 let je predsedoval Športni zvezi Murska Sobota, aktiven je bil tudi v Slovenskem združenju mednarodnih iger šolarjev, kjer je bil izvoljen tudi za podpredsednika tega gibanja. Vrsto let je sodeloval z romskimi športnimi društvi: sodelovanje z OOZSM Pušča in taborniki Zeleni hrast Pušča, pomoč pri klubu malega nogometa Pušča in strelske družine Ali Kardoš, predsednik NK Pušča, in tudi kot član komisije pri Zvezi Romov Slovenije za izbor romskega športnika in ekipe leta. Stanko Kerčmar je deloval v dobro hokeja na travi, in sicer je bil en mandat predsednik Zveze za hokej na travi Slovenije, aktiven član pri organizaciji mednarodnih tekmovanj, predvsem pa aktivno vključen v slovensko hokejsko dogajanje. Poleg številnih priznanj je leta 2015 od Olimpijskega komiteja Slovenije prejel plaketo za življenjsko delo.

Dr. Tomi Partl

Mače pri Bistrici v Rožu (Avstrija), rojen 13. marca 1947

Za življenjsko delo v športu

Predlagatelj: Slovenska športna zveza (SŠZ) na avstrijskem Koroškem

Dr. Tomi Partl je več desetletij bistveno prispeval k vsestranskemu razvoju slovenskega športa na avstrijskem Koroškem, še posebno v nogometu. Sprva kot aktiven nogometaš, nato pa je pri rosnih 25 letih prevzel predsedniško mesto v zamejskem športnem društvu Šentjanž v Rožu in ga vodil kar 41 let. Pod njegovim predstvom je društvo slovelo po odmevnih mednarodnih uspehih v alpskem smučanju. Dr. Partl je bil tudi dolgoletni funkcionar nogometne zveze na avstrijskem Koroškem, katere podpredsednik in nato predsednik je bil od leta 1996 do 2008. Bil je dolgoletni član zveznega predstojništva, predsedstva in pred tem še član in predsednik pravnega senata Avstrijske nogometne zveze. Od leta 1992 je član disciplinske komisije Evropske nogometne zveze (UEFA) in od leta 2006 tudi predsednik te športno-pravne ustanove. Pred upokojitvijo je bil sodnik na dvojezičnem sodišču v Borovljah. Dr. Tomi Partl, po poklicu sodnik in pravnik, si je s svojim delom zagotovil trajno mesto med najbolj priznanimi osebnostmi med koroškimi Slovenci in avstrijske Koroške.

Foto: Vid Ponikvar / Sportida

Veselka Pevec

Knin (Hrvaška), rojena 19. julija 1965

Za pomemben tekmovalni dosežek

Predlagatelj: Zveza za šport invalidov Slovenije – Para olimpijski komite (ZŠIS – POK) in Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez

Veselka Pevec je po težki življenjski izkušnji - od 18. leta je prikovana na invalidski voziček, svojo novo pot našla v športu. Z neizmerno voljo, trdim delom in predanostjo, ki jo vodijo tudi skozi življenje, se je lotila treningov z zračno puško. Leta 2012 je postala članica državne reprezentance in začela nizati lepe uspehe. Leta 2014 je postala svetovna prvakinja v neolimpijski disciplini padajoče tarče in na istem tekmovanju dosegla tudi kvoto za nastop na paraolimpijskih igrah v Riu de Janeiru. Na tekmah svetovnega pokala se je uvrščala v finale in se tako umestila v svetovni strelski vrh. Jeseni 2015 pa so se ji začele pojavljati težave z vidom in rezultati so bili daleč od tistih, ki jih je bila sposobna osvojiti. S pomočjo tehnične rešitve ji je pred nastopom v Riu de Janeiru uspelo ujeti pravo formo. Pevčeva je na svojih prvih paraolimpijskih igrah leta 2016 z zračno puško stoje v disciplini R4 osvojila zlato paraolimpijsko medaljo. V tako številni moški in ženski konkurenci je bil to fantastičen uspeh za njo, njeno trenerko Polono in predvsem slovenski šport, ki so nam ga zavidale številne strelske velesile.

Foto: Luka Fonda

Domen Škofic

Ljubljana, rojen 11. aprila 1994

Za pomemben tekmovalni dosežek

Predlagatelj: Planinska zveza Slovenije

Domen Škofic je že kot mlad tekmovalec kazal izjemen talent za plezanje. Po tekmovanjih v najnižjih kategorijah je leta 2009 zmagal v skupnem seštevku evropskega mladinskega pokala in postal svetovni mladinski podprvak. Čez leto dni je pri petnajstih letih preplezal smer 9a in postal eden najmlajših plezalcev na svetu, ki mu je to uspelo. Njegova športna pot pa je šla še naprej navzgor. Leta 2014 je kar trikrat stal na zmagovalnih stopničkih in samo enkrat ni bil v finalu svetovnega pokala v težavnosti. S svetovnega prvenstva se je vrnil s četrтим mestom, v skupnem seštevku kombinacije svetovnega pokala si je priboril bronasto medaljo. V sezoni 2015 je Radovljčan osvojil prvo zmago v svetovnem pokalu v Puursu v Belgiji, s preplezanimi vsemi štirimi "vrhovi". Leta 2016 pa je Domnu uspelo tisto, kar v Sloveniji ni uspelo še nobenemu tekmovalcu v športnem plezanju. S tremi zmagami svetovnega pokala je na koncu osvojil 1. mesto in naslov skupnega zmagovalca svetovnega pokala v težavnosti.

Foto: Aleš Fevžer

Anamari Klementina Velenšek

Celje, rojena 15. maja 1991

Za pomemben tekmovalni dosežek

Predlagatelj: Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez

Anamari Klementina Velenšek se z judom ukvarja že 14 let. Tako kot drugi uspešni slovenski judoisti je tudi ona članica Judo kluba Z'đežele Sankaku Celje. Tekmuje v kategoriji do 78 kg, kamor je prestopila leta 2010. Dosegla je nekaj vidnejših rezultatov na mednarodni in državni ravni v kategoriji mladink, mlajših članic in članic. Osvojila je tri medalje na evropskih prvenstvih, od tega dve bronasti in eno srebrno. Ima pa tudi srebrno medaljo s svetovnega mladinskega prvenstva, ki je bilo leta 2010 v Maroku. Do zdaj je zmagala na dveh grand prixih in treh svetovnih pokalih, za Slovenijo pa je nastopila na poletnih olimpijskih igrah leta 2012 v Londonu. Svoj največji dosežek je Celjanka dosegla na poletnih olimpijskih igrah v Riu de Janeiru leta 2016, ko je v kategoriji do 78 kg, kljub poškodbam kolena, osvojila bronasto olimpijsko medaljo.

Igor Željeznov

Ljubljana, rojen 15. februarja 1960

Za življenjsko delo v športu

Predlagatelj: Odbojgarsko društvo Krim

Igor Željeznov je bil vedno športnik z dušo in telesom. Rad se je preizkusil v vseh panogah, a najbolj sta mu življenje zaznamovala smučanje in odbojka. V slednji je bil aktiven že leta 1982, ko je prevzel vodenje odbojgarske sekcije Društva Partizan Vič. Od istega leta je bil pri klubu (pozneje t. i. OD Krim) trener različnih odbojgarskih selekcij in vodja strokovnega sveta omenjenega društva. Leta 1994 je ustanovil Odbojgarsko šolo za deklice, s čimer je bistveno prispeval k razvoju športa. Priljubljenost odbojke je v Ljubljani z Odbojgarsko šolo dosegla zavidljivo raven med kolektivnimi športi v osnovnih šolah. Aktivno je sodeloval tudi v slovenski odbojgarski šoli v okviru OZS. Od 2006 do 2011 je strokovno vodil delo profesionalnega trenerja za odbojko v okviru OD Krim in sodeloval z vodstvi ljubljanskih osnovnih šol kot koordinator dela profesionalnega trenerja. Med letoma 2006 in 2008 je bil trener moške članske ekipe OK Brezovica. Ves ta čas je aktivno sodeloval pri organizaciji različnih odbojgarskih prireditev. Željeznov je imel odbojko rad. Prav tako je rad poučeval otroke in njihovo energijo usmerjal v športne aktivnosti, a žal ga je nazadnje ustavila bolezen.

Kdor se hoče kdaj naučiti letati, se mora najprej naučiti stati in hoditi in tekati in plezati in plesati: letenja si ne priletaš ...

Gimnastika: Jaka Zorec, Tomaž Kranjec, Lucija Hribar,

Matija Kastelic, Toni Kastelic, Luka Hatlak

Ritmična gimnastika: Tetyana Zohorodnya, Ivona Vukičević

Interpretacija besedil: Pavle Ravnohrib, Jana Zupančič, Lana Voljč

Sodobni ples: Maša Kagao Knez

Mezzosopran: Irena Yebuah Tiran

Tolkala: Leticia Slapnik Yebuah

Balet: Lana Voljč

Idejna zasnova akademije: Anton Podbevšek Teater

Koncept in režija: Matjaž Berger

Scenografija: Simon Žižek in Matjaž Berger

Oblikovanje svetlobe: Simon Žižek

Oblikovanje zvoka: Uroš Bon

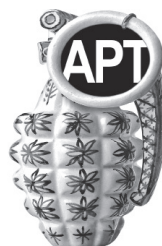
Oblikovanje videa: Gašper Brezovar

Asistent oblikovalca svetlobe: Srečko Malovič

Maska: Mateja Bajda

Garderoba: Nataša Recer

Inspicienti: Andrej Berger, Mitja Sočič, Matej Korbar

Anton Podbevšek Teater
